

การพัฒนาเว็บไซต์โครงการประกาศกฎบัตรเพื่อสร้างความยั่งยืนของอาหารทะเลในประเทศไทย

A Website Development of Thai Sustainable Seafood Manifesto Project

รัตตมา รัตนวงศา¹ และกุลชัย กุลตวนิช^{1*}

Rattama Rattanawongsa¹ and Kulachai Kultawanich^{1*}

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาแนวทางการกำหนดแผนดำเนินงานในการประกาศกฎบัตรเพื่อสร้างความยั่งยืนของอาหารทะเลในประเทศไทย 2) พัฒนาเว็บไซต์โครงการฯ และ 3) ศึกษาความคิดเห็นของผู้ใช้งานเว็บไซต์โครงการฯ โดยมีการดำเนินงานแบ่งออกเป็น 3 ระยะ มีวิธีการเก็บข้อมูลดังนี้ 1) ศึกษาเอกสารและสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ 2) พัฒนาเครื่องมือและทดลอง และ 3) ศึกษาความคิดเห็นโดยใช้แบบสอบถาม กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาแนวทางในการประกาศกฎบัตรเพื่อสร้างความยั่งยืนฯ คือ ผู้เชี่ยวชาญทางด้านการประกอบธุรกิจอาหารทะเล จำนวน 5 ท่าน ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหาและเว็บไซต์ จำนวน 5 ท่าน ที่ได้มาจากการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง และกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาความคิดเห็นที่มีต่อการใช้งานเว็บไซต์โครงการฯ คือ ผู้ประกอบการ นักวิชาการ และบุคคลทั่วไปที่ให้ความสนใจเข้าร่วมงานสัมมนา SB'20 Chantaboon จำนวน 56 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลได้แก่ 1) แบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง และ 2) แบบสอบถามความคิดเห็น วิเคราะห์ข้อมูลด้วยค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า มาตรฐานการประกอบธุรกิจอาหารทะเลแบบยั่งยืนทั้ง 12 ข้อ สามารถจำแนกออกได้เป็นแนวปฏิบัติของ 3 กลุ่มของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในโครงการฯ ได้แก่ กลุ่มที่ 1 การดูแลห่วงโซ่ต้นน้ำ (การซื้อ) กลุ่มที่ 2 การดูแลห่วงโซ่กลางน้ำ (การผลิต) และ กลุ่มที่ 3 การดูแลห่วงโซ่ปลายน้ำ (การขาย) แผนการดำเนินงานสำหรับการประกาศกฎบัตรแบ่งได้เป็น 4 ระยะ และผลการศึกษาความคิดเห็นของผู้ใช้งานเว็บไซต์ พบว่า ในภาพรวมกลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยกับประเด็นการออกแบบและเนื้อหาที่มีบนเว็บไซต์ อยู่ในระดับมากที่สุด

คำสำคัญ: การพัฒนาเว็บ การเผยแพร่ข้อมูล มาตรฐานการประกอบธุรกิจอาหารทะเล แนวปฏิบัติ ผู้ประกอบการอาหารทะเล

Abstract

The aims of this research were to; 1) study the guidelines for determining the implementation plan for a Thai sustainable seafood project, 2) develop a project website, and 3) study the user's opinions of the website. Research methodology was divided into 3 stages: 1) review of documents and expert interviews, 2) development of instruments and experiments, and 3) opinion study using a questionnaire. The sample group used in this study were 5 experts in the seafood business and 5 experts in content and websites, who had been recruited using the purposive sampling method. In addition, another sample group consisting of 56 academics, entrepreneurs, and persons who had participated in the SB'20 Chantaboon seminar were chosen to study opinions on the use of the project website. The instruments used to collect data included: 1) a semi-structured interview form, and 2) opinion questionnaires. Data were analyzed using average, percentage, and standard deviation. The results indicated that the 12 sustainable seafood business standards could be divided up as guidelines for 3 stakeholder groups, namely Group 1 Upstream Chain Care (Purchasing), Group 2 Midstream Chain Care (Producing), and Group 3 Downstream Chain Care (Sales). The operational plan for this project could be divided into four phases, and a study of user opinions found that the sample group members agreed with the overall design and content of the website at the highest level.

Keywords: web development, dissemination, manifesto, seafood entrepreneurs

¹ภาควิชานวัตกรรมสื่อสารและพัฒนาการเกษตร คณะเทคโนโลยีการเกษตร สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง เขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร 10520

¹Department of Innovative Communication and Agricultural Development, School of Agricultural Technology, King Mongkut's Institute of Technology Ladkrabang, Ladkrabang, Bangkok 10520

*Corresponding author, Email: kulachai.ku@kmitl.ac.th

คำนำ

จากการประชุมสมัชชาสหประชาชาติสมัยสามัญครั้งที่ 70 (The 70th session of the United Nations General Assembly) เมื่อวันที่ 25 กันยายน 2558 ณ สำนักงานใหญ่สหประชาชาตินครนิวยอร์ก ประเทศสหรัฐอเมริกา ได้รับรองวาระการพัฒนาที่ยั่งยืน ค.ศ. 2030 (The 2030 Agenda for Sustainable Development) และเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs) เพื่อให้ประเทศต่าง ๆ นำไปปฏิบัติให้บรรลุผลสำเร็จเกิดการพัฒนาอย่างยั่งยืนในด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมในช่วงระยะเวลา 15 ปี (เดือนกันยายน 2558 - สิงหาคม 2573) โดยประเด็นสำคัญของวาระเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนหรือ SDGs นั้น มีทั้งหมด 3 มิติ คือ เศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม

ประเทศไทย ในฐานะสมาชิกประเทศหนึ่งขององค์การสหประชาชาติ มีความเห็นพ้องที่จะดำเนินงานสอดคล้องกับกรอบการพัฒนาที่ยั่งยืนตาม SDGs จึงนำประเด็นภายในมาประกอบการวางทิศทางแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560-2564) เพื่อให้ทุกภาคร่วมสร้างสังคมที่เป็นสุขลดความเหลื่อมล้ำทางสังคมขจัดปัญหาความยากจนส่งเสริมการเป็นเศรษฐกิจสีเขียว มีการผลิตและบริโภคที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมโดยมีภาคส่วนต่าง ๆ ให้ความสนใจและนำแนวทางไปดำเนินงานมากขึ้น

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ในฐานะส่วนหนึ่งของหน่วยงานราชการไทยซึ่งมีปรัชญาในการพัฒนาการศึกษา วิจัย ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเป็นรากฐานที่ดีของการพัฒนาประเทศ จึงมุ่งมั่นตอบรับแนวทางการพัฒนาของรัฐบาลด้วยการให้การศึกษาและวิจัยเพื่อผลิตทรัพยากรมนุษย์ที่มีความรู้ทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ควบคู่จริยธรรม และรักษาไว้ซึ่งศิลปวัฒนธรรมอันดีของประเทศ และเข้าร่วมจัดโครงการประกาศกฎบัตรในกลุ่มผู้ประกอบการอาหารเพื่อสร้างความยั่งยืนของอาหารทะเล (Thai chefs for good manifesto) เพื่อยกระดับมาตรฐานอุตสาหกรรมอาหารทะเลไทยตั้งแต่ต้นน้ำถึงปลายน้ำ (การผลิต/การขนส่ง/ร้านอาหาร) เพื่อตอบรับนโยบายของรัฐบาลไทยที่มุ่งมั่นพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืนใน 3 มิติ คือ เศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ตามแนวทางของ SDGs และตอบรับสถานการณ์ที่มหาสมุทรกำลังวิกฤติ ภาวะโลกร้อน อุณหภูมิน้ำทะเลเปลี่ยนแปลง และมลภาวะต่าง ๆ เช่น ขยะทะเล กำลังส่งผลกระทบต่อระบบนิเวศทางทะเลอย่างมาก

เพื่อให้โครงการเห็นผลเป็นรูปธรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง จึงร่วมมือกับเครือข่าย Sustainable Brands ประเทศไทย เพื่อดำเนินการหาแนวทางการประกาศกฎบัตรในกลุ่มผู้ประกอบการอาหารเพื่อสร้างความยั่งยืนของอาหารทะเลในประเทศไทยขึ้นเป็นครั้งแรก ซึ่งเกิดขึ้นในงานสัมมนา Sustainable Brands (SB) ครั้งที่ 5 ในประเทศไทย “SB’19 Ocean & Beyond, Chumphon” ที่ได้จัดขึ้นระหว่างวันที่ 25-26 ตุลาคม 2562 ที่สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง วิทยาเขตชุมพรเขตอุดมศักดิ์ จังหวัดชุมพร โดยมีการจัดประชุมกลุ่มผู้ประกอบการอาหารทะเลเพื่อระดมหาแนวทางในการกำหนดมาตรฐานการดำเนินการสำหรับผู้ประกอบการอาหารทะเลในประเทศไทย ซึ่งได้ข้อตกลงร่วมกันทั้งหมด 12 ประการ เพื่อให้การดำเนินโครงการเป็นไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถสื่อสารข้อมูลได้อย่างมีแบบแผน และเป็นวงกว้าง และช่วยลดค่าใช้จ่ายในการโฆษณาประชาสัมพันธ์ โดยผู้เข้าร่วมได้ติดต่อสอบถามข้อมูลได้ตลอดเวลา อีกทั้งยังเป็นการเสริมภาพลักษณ์ ยกย่องมาตรฐานของโครงการ จึงมีความจำเป็นต้องดำเนินการวิจัยเพื่อพัฒนาเว็บไซต์สำหรับเผยแพร่ข้อมูลและแผนการดำเนินงานของโครงการ

วิธีการศึกษา

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาแนวทางการกำหนดมาตรฐาน

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาแนวทางและแผนการดำเนินงานเพื่อการประกาศกฎบัตรเพื่อสร้างความยั่งยืนของอาหารทะเลในประเทศไทย ในระยะดำเนินการที่ 1 ได้แก่ 1) ผู้ประกอบการ หรือนักวิชาการที่มีความเกี่ยวข้องกับการประกอบธุรกิจอาหารทะเล และ 2) ผู้เชี่ยวชาญทางด้านเนื้อหาและเว็บไซต์

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาแนวทางและแผนการดำเนินงานเพื่อการประกาศกฎบัตรเพื่อสร้างความยั่งยืนของอาหารทะเลในประเทศไทย ในระยะดำเนินการที่ 1 ได้แก่

1) ผู้ประกอบการ หรือนักวิชาการที่มีความเกี่ยวข้องกับการประกอบธุรกิจอาหารทะเล จำนวน 5 ท่าน ด้วยวิธีการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (purposive sampling) โดยมีเกณฑ์ในการพิจารณา ดังนี้

- เป็นนักวิชาการ หรือผู้ประกอบการที่มีความเกี่ยวข้องกับการประกอบธุรกิจอาหารทะเล
- มีส่วนเกี่ยวข้อง หรือมีผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการประกอบการอาหารทะเล

- ประกอบอาชีพมาแล้วไม่ต่ำกว่า 5 ปี
- 2) ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน แบ่งออกเป็น 1) ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา จำนวน 2 ท่าน และ 2) ผู้เชี่ยวชาญด้านเว็บไซต์ จำนวน 3 ท่าน โดยใช้วิธีการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง มีเกณฑ์ในการพิจารณา ดังนี้
 - เป็นนักวิชาการที่มีความเชี่ยวชาญทางด้านการประกอบธุรกิจอาหารทะเล/การพัฒนาเว็บไซต์
 - มีส่วนเกี่ยวข้อง หรือมีผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - ประกอบอาชีพมาแล้วไม่ต่ำกว่า 5 ปี
- 2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาความคิดเห็นที่มีต่อการใช้งานเว็บไซต์โครงการ

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาความคิดเห็นที่มีต่อการใช้งานเว็บไซต์โครงการประกาศกฎบัตรเพื่อสร้างความยั่งยืนของอาหารทะเลในประเทศไทย ได้แก่ นักวิชาการ ผู้ประกอบการ และบุคคลทั่วไป ที่เข้าร่วมงานสัมมนาวิชาการ SB Chantaboon 2020 ระหว่างวันที่ 10-11 กุมภาพันธ์ 2563

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาความคิดเห็นที่มีต่อการใช้งานเว็บไซต์โครงการประกาศกฎบัตรเพื่อสร้างความยั่งยืนของอาหารทะเลในประเทศไทย ได้แก่ นักวิชาการ ผู้ประกอบการ และบุคคลทั่วไป ที่ได้มาจากการสุ่มแบบตามสะดวก จำนวน 56 คน ที่เข้าร่วมงานสัมมนาวิชาการ SB Chantaboon 2020 ระหว่างวันที่ 10-11 กุมภาพันธ์ 2563

เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล

แบบสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญแบบกึ่งโครงสร้าง (semi-structured interview) ด้านการประกอบธุรกิจอาหารทะเล และด้านการตลาดและประชาสัมพันธ์ ประกอบไปด้วยข้อมูล 2 ส่วน คือ

1. ข้อมูลทั่วไปของผู้เชี่ยวชาญ ได้แก่ ชื่อ นามสกุล ตำแหน่ง และประสบการณ์ที่เกี่ยวข้อง
2. แบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้างเกี่ยวกับการประกอบธุรกิจอาหารทะเล/การตลาดและประชาสัมพันธ์

แบบสอบถามความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้งานเว็บไซต์โครงการประกาศกฎบัตรเพื่อสร้างความยั่งยืนของอาหารทะเลในประเทศไทย มีเนื้อหาแบ่งออกเป็น 3 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ สถานที่ที่เข้าร่วมงาน เป็นแบบเลือกตอบ (multiple choice questions) จำนวน 2 ข้อ

ตอนที่ 2 แบบสอบถามความคิดเห็นจากการใช้งาน เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ของ Likert scale (close ended questions) จำนวน 12 ข้อ แบ่งออกเป็นด้านเนื้อหา 6 ข้อ และด้านการออกแบบสื่อ 6 ข้อ

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะ เป็นแบบสอบถามปลายเปิด (open questionnaire) จำนวน 1 ข้อ

ขั้นตอนการดำเนินงาน

งานวิจัยในครั้งนี้เป็นงานวิจัยและพัฒนาเพื่อกำหนดแนวทางในการดำเนินงานและพัฒนาเว็บไซต์โครงการประกาศกฎบัตรเพื่อสร้างความยั่งยืนของอาหารทะเลในประเทศไทย โดยแบ่งระยะการดำเนินการออกเป็น 3 ระยะ ดังนี้

ระยะที่ 1 ศึกษาแนวทางในการดำเนินงานเพื่อพัฒนาเว็บไซต์โครงการประกาศกฎบัตรเพื่อสร้างความยั่งยืนของอาหารทะเลในประเทศไทย

1.1 ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี หลักการ และเอกสารที่เกี่ยวข้องกับมาตรฐานสำหรับผู้ประกอบธุรกิจอาหารทะเลแบบยั่งยืน

1.2 นำเสนอข้อมูลจากการระดมสมองของผู้ประกอบการที่ได้จากงาน SB'19 Ocean & Beyond, Chumphon ร่วมกับการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญด้านการประกอบธุรกิจอาหารทะเลแบบกึ่งโครงสร้างจนครบทั้ง 5 ท่าน

1.3 วิเคราะห์และสรุปผลการสัมภาษณ์เพื่อกำหนดร่างมาตรฐานการประกอบธุรกิจอาหารทะเลแบบยั่งยืนสำหรับผู้ประกอบการในประเทศไทย

1.4 นำเสนอร่างมาตรฐานการประกอบธุรกิจอาหารทะเลแบบยั่งยืน ร่วมกับการสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้างกับผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหาและเว็บไซต์จนครบทั้ง 5 ท่าน

1.5 วิเคราะห์และสรุปผลการสัมภาษณ์เพื่อกำหนดแผนการดำเนินงานและพัฒนาเว็บไซต์โครงการประกาศกฎบัตรเพื่อสร้างความยั่งยืนของอาหารทะเลในประเทศไทย

ระยะที่ 2 พัฒนาเว็บไซต์โครงการประกาศกฎบัตรเพื่อสร้างความยั่งยืนของอาหารทะเลในประเทศไทย

2.1 ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี หลักการ และเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาเว็บไซต์

2.2 ร่างต้นแบบของเว็บไซต์พร้อมจัดทำแผนผังโครงสร้างเพื่อนำเสนอผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหาและพัฒนาเว็บไซต์

2.3 นำร่างต้นแบบและแผนผังโครงสร้างไปตรวจสอบความสอดคล้อง (IOC) กับผู้เชี่ยวชาญทางด้านสื่อจำนวน 5 ท่าน โดยผลการประเมินความสอดคล้องจากผู้เชี่ยวชาญมีค่ามากกว่า 0.60 ทุกรายการ

2.4 พัฒนาระบบเว็บไซต์และนำไปทดลองกับกลุ่มเทียบเคียงกลุ่มตัวอย่างแบบ 1 ต่อ 1 เพื่อปรับแก้รายละเอียดการทำงานและการแสดงผล เพื่อนำไปเสนอให้กลุ่มตัวอย่างทดลองใช้งานต่อไป

ระยะที่ 3 ศึกษาความคิดเห็นของผู้ใช้งานเว็บไซต์โครงการประกาศกฏบัตรเพื่อสร้างความยั่งยืนของอาหารทะเลในประเทศไทย

3.1 นำเสนอเว็บไซต์ให้กลุ่มตัวอย่างที่มาร่วมงานได้ทดลองใช้ผ่านอุปกรณ์คอมพิวเตอร์ที่จัดเตรียมไว้ ณ จุดเก็บข้อมูลภายในงาน โดยมีผู้ให้ความร่วมมือในการเก็บข้อมูลจำนวน 56 คน

3.2 แจกแบบสอบถามความคิดเห็นให้ผู้ร่วมทดลองใช้งานเว็บไซต์หลังจากทดลองใช้งาน

3.3 วิเคราะห์ข้อมูลและสรุปผลการทดลองใช้งานของกลุ่มตัวอย่าง

3.4 ปรับปรุงเว็บไซต์ตามข้อค้นพบและข้อเสนอแนะที่ได้จากการทดลอง

ผลการศึกษาและวิจารณ์

1. ผลการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อพัฒนาแผนดำเนินโครงการประกาศกฏบัตรเพื่อสร้างความยั่งยืนของอาหารทะเลในประเทศไทย จากการศึกษาเอกสาร และการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ สามารถสรุปเป็นประเด็นได้ดังนี้

1.1 ห่วงโซ่การผลิตของอุตสาหกรรมอาหารทะเลไทยมีความเกี่ยวพัน 3 มิติ ได้แก่

1) มิติของการผลิต ซึ่งมีผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ได้แก่ ชุมชนผู้จับปลา ผู้เพาะพันธุ์สัตว์น้ำ ฟาร์มสัตว์น้ำ และโรงงานการผลิต

2) มิติของการจัดจำหน่าย ซึ่งมีผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ได้แก่ บริษัทขนส่งอาหารทะเล พ่อค้าส่งอาหารทะเล ห้างสรรพสินค้าขายส่ง และพ่อค้าอาหารสด

3) มิติของผู้จำหน่าย ซึ่งมีผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ได้แก่ ผู้จำหน่ายและเสิร์ฟอาหารทะเล เช่น ร้านอาหารทะเลท้องถิ่น ภัตตาคารอาหารทะเล และโซนอาหารทะเลในโรงแรม

1.2 จุดมุ่งหมายของการประกอบธุรกิจอาหารทะเลแบบยั่งยืน สามารถสรุปเป็นประเด็นสำคัญได้ทั้งสิ้น 4 ประเด็น ได้แก่

1) พัฒนามาตรฐานอุตสาหกรรมอาหารทะเลไทย เนื่องจากไทยเป็นประเทศผู้ผลิตอาหารทะเลรายสำคัญของโลก ดังนั้น การสร้างกฏบัตรในกลุ่มผู้ประกอบการอาหารเพื่อสร้างความยั่งยืนของอาหารทะเลในประเทศไทยจึงเป็นเรื่องสำคัญ

2) พัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้ประกอบการเกี่ยวกับอาหารทะเล มุ่งมั่นพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้ประกอบการและลูกจ้างที่ทำงานอยู่ในห่วงโซ่การผลิตของอุตสาหกรรมไทย ตั้งแต่ ผู้เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ ธุรกิจขนส่ง ค้าปลีก/ส่ง จนถึงเจ้าของกิจการร้านอาหาร

3) ส่งเสริมการประกอบกิจการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ให้ความรู้และส่งเสริมให้ผู้ประกอบการด้านอาหารทะเลเห็นความสำคัญของการผลิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ซึ่งนอกจากจะประหยัดต้นทุนและส่งเสริมการตลาด ยังสร้างจิตสำนึกที่ดีแก่ประชาชนทั่วไป

4) สร้างมาตรฐานอาหารทะเลไทยสู่อาหารระดับโลก พัฒนาอาหารทะเลไทยให้มีความรุ่งเรืองทางวัฒนธรรมผ่านเรื่องราวของวัฒนธรรมและความพิถีพิถันในการคัดสรรวัตถุดิบ การปรุง และการนำเสนออาหาร มื้ออาหาร

1.3 แนวทางกำหนดมาตรฐานและเกณฑ์การพิจารณาคุณภาพการประกอบธุรกิจอาหารทะเลแบบยั่งยืน 12 ประการที่ได้ข้อสรุปมาจากการลงนามของกลุ่มผู้ประกอบการ อาจจำแนกแนวทางการดำเนินการออกเป็น 3 กลุ่ม ดังนี้

กลุ่มที่ 1 การดูแลห่วงโซ่ต้นน้ำ (การซื้อ)

มาตรฐานที่ 1 การตรวจเช็คคุณภาพและปริมาณของวัตถุดิบ

มาตรฐานที่ 2 ความรู้เรื่องอาหารทะเลตามฤดูกาลของไทย

มาตรฐานที่ 3 ความรู้เรื่องธรรมชาติและระบบนิเวศของสัตว์น้ำ

มาตรฐานที่ 4 กฎหมายและจรรยาบรรณ

- มาตรฐานที่ 5 การเลือกซื้อและเลือกใช้วัตถุดิบจากท้องถิ่น
- กลุ่มที่ 2 การดูแลห่วงโซ่กลางน้ำ (การทำ)
- มาตรฐานที่ 6 แนวทางการประกอบอาหารตามฤดูกาล
- มาตรฐานที่ 7 ไม่ผลิตอาหารทะเลผิดกฎหมาย
- มาตรฐานที่ 8 ความปลอดภัยทางอาหาร (food safety)
- มาตรฐานที่ 9 แนวทางสู่การลดการสูญเสียทางอาหารให้เป็นศูนย์
- กลุ่มที่ 3 การดูแลห่วงโซ่ปลายน้ำ(การขาย)
- มาตรฐานที่ 10 แนวทางการสร้างระบบสืบค้นย้อนกลับ (traceability)
- มาตรฐานที่ 11 หลักประกันการบริโภคและการผลิตที่ยั่งยืน
- มาตรฐานที่ 12 การกระจายโอกาสอย่างเท่าเทียมและเป็นธรรม

1.4 จากแนวทางดำเนินโครงการประกาศกฏบัตรเพื่อสร้างความยั่งยืนของอาหารทะเลในประเทศไทย สามารถสรุปแผนการดำเนินงานแบ่งออกเป็น 4 ช่วง ได้แก่

ช่วงที่ 1 ยกร่าง 12 มาตรฐานและเกณฑ์การพิจารณาคุณภาพการประกอบธุรกิจอาหารทะเลแบบยั่งยืน โดยเพิ่มรายละเอียดจากองค์ความรู้ของนักวิชาการ ผู้เชี่ยวชาญ และระดมความรู้จากผู้ประกอบกิจการอาหารทะเล

ช่วงที่ 2 นำ 12 มาตรฐานและเกณฑ์การพิจารณาคุณภาพการประกอบธุรกิจอาหารทะเลแบบยั่งยืนบรรจุไว้ในแผนการเรียนการสอนของหน่วยงานหรือสถาบันการศึกษาที่เข้าร่วมโครงการ

ช่วงที่ 3 สร้างแผนประชาสัมพันธ์เพื่อเผยแพร่ 12 มาตรฐานและเกณฑ์การพิจารณาคุณภาพการประกอบธุรกิจอาหารทะเลแบบยั่งยืน แก่กลุ่มผู้ประกอบการอาหารทะเลที่มีความพร้อมทางธุรกิจ และมีความสนใจปรับเปลี่ยนร้านค้าเป็นผู้ประกอบการอาหารทะเลแบบยั่งยืน ที่รับรองโดย Sustainable Brands

ช่วงที่ 4 เตรียมความพร้อมให้หน่วยงานที่รับผิดชอบสามารถรับรองมาตรฐาน (certification body) เพื่อจัดอบรมให้ความแก่ผู้ประกอบการ ออกประกาศนียบัตรและตราสัญลักษณ์รับรองธุรกิจที่ปฏิบัติตาม และผ่านมาตรฐานการเป็น Sustainable Brands โดยสรุปขั้นตอนการขอใบประกาศ ดังนี้

- ลงทะเบียนจองคอร์สเรียนล่วงหน้า
- ทำแบบทดสอบก่อนเรียนเพื่อทดสอบความรู้เกี่ยวกับการประกอบอาหารทะเลแบบยั่งยืน
- เข้ารับการอบรมหลักสูตรระยะสั้น
- ได้รับประกาศนียบัตร

กระบวนการเรียนรู้เพื่อเป็นผู้ประกอบการกิจการอาหารทะเลที่ได้มาตรฐานนั้น ต้องผ่านการทดสอบความรู้ความสามารถทั้งทางทฤษฎี การปฏิบัติ และสถาบันยังมีการตรวจสอบหลังผ่านการฝึกอบรมเพื่อรักษาคุณภาพ นอกจากนี้ยังมีการระบุถึงขั้นตอนการขอตราสัญลักษณ์ ซึ่งสามารถดำเนินการได้ ดังนี้

- ลงทะเบียนร้องขอผู้เชี่ยวชาญให้ตรวจสอบ
- ผู้เชี่ยวชาญลงพื้นที่เพื่อติดตามการปฏิบัติตามของธุรกิจ
- ผู้ประกอบการที่ผ่านการตรวจสอบมาตรฐานได้รับตราสัญลักษณ์
- ผู้เชี่ยวชาญสุ่มลงพื้นที่เพื่อติดตามธุรกิจอีกครั้งเพื่อรับรองคุณภาพเป็นระยะ

2. ผลการออกแบบและพัฒนาเว็บไซต์โครงการประกาศกฏบัตรเพื่อสร้างความยั่งยืนของอาหารทะเลในประเทศไทย

เว็บไซต์ของโครงการประกอบด้วย โมดูลทั้งหมด 4 ส่วน แบ่งตามระยะแผนการดำเนินงานที่ได้จากผลการวิจัยในระยะที่ 1 โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1) โมดูลให้ความรู้เกี่ยวกับการประกาศกฏบัตรเพื่อสร้างความยั่งยืนของอาหารทะเลในประเทศไทย เป็นโมดูลให้ข้อมูลพื้นฐานที่จำเป็นเกี่ยวกับการประกาศกฏบัตรเพื่อสร้างความยั่งยืนของอาหารทะเลในประเทศไทย แสดงผลที่หน้า Home, ABOUT US และ Manifesto (Figure 1)

Figure 1 Depict a Homepage of the project.

Source: Thai chefs for good (2020).

2) โมเดลหลักสูตรฝึกอบรม เป็นโมเดลที่ออกแบบเพื่อรองรับการลงทะเบียนล่วงหน้าสำหรับผู้สนใจเข้าร่วมอบรมจากโครงการ แสดงภาพตัวอย่างใบประกาศ รวมถึงระบบการดำเนินงานทั้ง 4 ขั้นตอน พร้อมปุ่มเชื่อมโยงไปยังระบบลงทะเบียน (Figure 2)

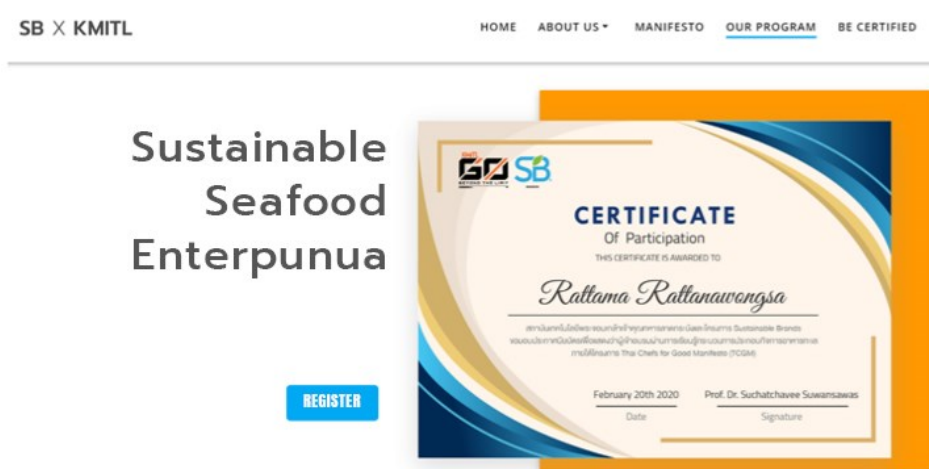

Figure 2 Depict an enrollment system and replica of certification.

Source: Thai chefs for good (2020).

3) โมเดลข่าวสารและเอกสารประกอบ เป็นโมเดลที่สามารถติดตามความเคลื่อนไหวของโครงการ ข่าวสารต่าง ๆ รวมถึงดาวน์โหลดสื่อประชาสัมพันธ์อื่น ๆ ของโครงการ (Figure 3)

Figure 3 A brochure reader inside the Resource Menu.

Source: Thai chefs for good (2020).

4) โมเดลการขอออกตราสัญลักษณ์ เป็นส่วนของระบบที่รองรับระบบการร้องขอตราสัญลักษณ์จากโครงการ ซึ่งสามารถดำเนินการตามขั้นตอนทั้ง 4 ที่แสดงผลในหน้าเมนู BE CERTIFIED (Figure 4)

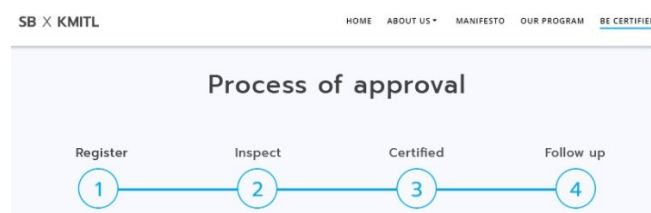

Figure 4 Depict a process of certification mark request.

Source: Thai chefs for good (2020).

3. ผลการศึกษาความคิดเห็นที่มีต่อเว็บไซต์เพื่อเผยแพร่ข้อมูลมาตรฐานการประกอบธุรกิจอาหารทะเลแบบยั่งยืน ผลการวิเคราะห์จากแบบสอบถามความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 56 คน ซึ่งผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นเพศหญิง 24 คน คิดเป็นร้อยละ 42.85 และเพศชาย 32 คน คิดเป็นร้อยละ 57.15 กลุ่มสถานะของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีมากที่สุด ได้แก่ บุคคลทั่วไป จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 48.22 รองลงมา คือ ผู้ประกอบการจำนวน 19 คน และนักวิชาการจำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 33.92 และ 17.89 ตามลำดับ ผลการศึกษาความคิดเห็น มีรายละเอียด ดังต่อไปนี้

Table 1 The sample's opinion toward the designs and contents of website (n = 56).

Opinions	($\bar{X}$)	S.D.	Meaning
Designs			
1. The website is easy to access.	4.84	0.50	Strongly Agree
2. The design of this website grabs your attention.	4.73	0.53	Strongly Agree
3. The website features meet your expectations.	4.76	0.50	Strongly Agree
4. The use of colors represents the project's identity.	4.78	0.62	Strongly Agree
5. The typography on this website is suitable for reading.	4.58	0.76	Strongly Agree
6. The use of images matches the website contents.	4.69	0.79	Strongly Agree
Contents			
1. The information on the website is accurate.	4.73	0.58	Strongly Agree
2. The information about the seafood manifesto led to the action.	4.71	0.59	Strongly Agree

Opinions	($\bar{X}$)	S.D.	Meaning
3. The information on the website is reliable.	4.67	0.58	Strongly Agree
4. The contents categories were well organized.	4.78	0.65	Strongly Agree
5. The website provides sufficient information.	4.58	0.64	Strongly Agree
6. The information on the website gives benefits to your business.	4.82	0.44	Strongly Agree
Total mean	4.67	0.61	Strongly Agree

จาก Table 1 ผลการตอบแบบประเมินความคิดเห็นในภาพรวม จากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 56 คน มีค่าเฉลี่ยรวมของระดับความคิดเห็นอยู่ที่ 4.67 (S.D. = 0.61) อยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด เมื่อพิจารณารายชื่อในการออกแบบสื่อ พบว่าความคิดเห็นที่มีต่อการเข้าถึงเว็บไซต์ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ 4.84 (S.D. = 0.62) อยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ รัฐธีร ปภัสสรียาโชติ และอรนุช เศรษฐรัตน์เสถียร (2556) ที่กล่าวว่าประเภทของเทคโนโลยีเว็บไซต์ที่ช่วยให้ผู้ใช้งาน เข้าถึงได้ง่ายและได้รับการโต้ตอบอย่างรวดเร็วที่สุด คือ ระบบส่งข้อความแบบโต้ตอบทันที ความคิดเห็นที่มีต่อการใช้สีในการออกแบบเว็บไซต์มีค่าเฉลี่ยรองลงมา คือ 4.78 (S.D. = 0.50) อยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด สอดคล้องกับ จินตวิทย์ คล้ายสังข์ และประกอบ กรณียกิจ (2559) ในเรื่องของการเลือกใช้สีและการเลือกใช้อาพในการประกอบเนื้อหาจะช่วยเพิ่มความน่าสนใจได้มากขึ้น และช่วยให้การสื่อสารชัดเจนยิ่งขึ้น ผู้ออกแบบควรคำนึงถึงเรื่องของการเลือกสี ตัวอักษร ภาพประกอบและการจัดแบ่งพื้นที่เพื่อให้เกิดความสวยงาม สามารถดึงดูดความสนใจได้ สามารถเข้าถึงและใช้งานได้ง่าย ส่วนในข้ออื่น ๆ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุดเช่นกัน โดยข้อที่ได้คะแนนน้อยที่สุด คือ ความคิดเห็นที่มีต่อการออกแบบ ขนาดตัวอักษร และรูปแบบตัวอักษร มีค่าเฉลี่ย คือ 4.58 (S.D. = 0.76)

ในด้านเนื้อหา พบว่า ข้อมูลบนเว็บไซต์มีประโยชน์ สามารถนำไปประยุกต์ใช้ประกอบการได้จริง มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด คือ 4.82 (S.D. = 0.44) รองลงมา ได้แก่ การจัดหมวดหมู่เนื้อหาบนเว็บไซต์มีความเหมาะสม มีค่าเฉลี่ย คือ 4.78 (S.D. = 0.65) และ ข้อมูลเกี่ยวกับมาตรฐานสำหรับผู้ประกอบการที่แสดงบนเว็บไซต์มีความถูกต้องเหมาะสม มีค่าเฉลี่ย คือ 4.73 (S.D. = 0.58) รองลงมาทุกรายการมีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด สอดคล้องกับ ญัฐฐา ธิรโสภี และชัยวัฒน์ อุตตมากร (2562) ที่ระบุว่า หากผู้ใช้รับรู้ว่าจะระบบมีประโยชน์ เกิดความพึงพอใจในการใช้งาน และรู้สึกว่าการใช้งานระบบเป็นเรื่องง่าย ก็จะส่งผลต่อทัศนคติที่ดีของผู้ใช้งาน

Table 2 The sample's opinion toward the designs and contents of the website classified by participant types.

Opinions	Level of Agreement								
	Academic			Entrepreneurs			General public		
	$\bar{X}$	S.D.	Meaning	$\bar{X}$	S.D.	Meaning	$\bar{X}$	S.D.	Meaning
Designs									
1. The website is easy to access.	4.50	0.53	S.A.	4.74	0.56	S.A.	4.81	0.40	S.A.
2. The design of this website grabs your attention.	4.50	0.71	S.A.	4.60	0.67	S.A.	4.78	0.42	S.A.
3. The website features meet your expectations.	4.60	0.52	S.A.	4.63	0.68	S.A.	4.85	0.36	S.A.
4. The use of colors represents the project's identity.	4.80	0.42	S.A.	4.74	0.65	S.A.	4.93	0.27	S.A.
5. The typography on this website is suitable for reading.	4.00	0.82	A.	4.63	0.68	S.A.	4.56	0.75	S.A.
6. The use of images matches the website contents.	4.20	0.63	A.	4.63	0.68	S.A.	4.74	0.86	S.A.
Contents									
1. The information on the website is accurate.	4.60	0.70	S.A.	4.74	0.56	S.A.	4.74	0.59	S.A.

Opinions	Level of Agreement								
	Academic			Entrepreneurs			General public		
	$\bar{X}$	S.D.	Meaning	$\bar{X}$	S.D.	Meaning	$\bar{X}$	S.D.	Meaning
2. The information about the seafood manifesto led to the action.	4.50	0.71	S.A.	4.74	0.56	S.A.	4.70	0.61	S.A.
3. The information on the website is reliable.	4.50	0.53	S.A.	4.53	0.70	S.A.	4.78	0.64	S.A.
4. The contents categories were well organized.	4.60	0.52	S.A.	4.58	0.61	S.A.	4.93	0.27	S.A.
5. The website provides sufficient information.	4.40	0.70	A.	4.58	0.77	S.A.	4.59	0.80	S.A.
6. The information on the website gives benefits to your business.	4.60	0.52	S.A.	4.68	0.58	S.A.	4.93	0.27	S.A.
Total Mean	4.41	0.61	A.	4.66	0.64	S.A.	4.78	0.52	S.A.

Remark; A. = Agree, S.A. = Strongly Agree (n = 56).

จาก Table 2 ผลการตอบแบบประเมินความคิดเห็นเมื่อพิจารณาเป็นกลุ่มสถานะ พบว่า กลุ่มบุคคลทั่วไป มีค่าเฉลี่ยรวมของระดับความคิดเห็นสูงสุด อยู่ที่ 4.78 (S.D. = 0.52) อยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด รองลงมาคือ กลุ่มผู้ประกอบการมีค่าเฉลี่ยรวม 4.66 (S.D. = 0.64) อยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด และอันดับสุดท้ายได้แก่ กลุ่มนักวิชาการ มีค่าเฉลี่ยรวม คือ 4.41 (S.D. = 0.61) อยู่ในระดับเห็นด้วยมาก จะเห็นได้ว่า กลุ่มบุคคลทั่วไปมีคะแนนความคิดเห็นอยู่ในระดับสูงสุด รองลงมาคือ กลุ่มผู้ประกอบการ และน้อยที่สุดคือ กลุ่มนักวิชาการ แสดงให้เห็นถึงปริมาณความต้องการข้อมูลในเชิงลึกที่ไม่เท่ากัน ของกลุ่มผู้ใช้งานเว็บไซต์ที่มีคุณลักษณะแตกต่างกัน โดยกลุ่มตัวอย่างที่เป็นบุคคลทั่วไปมีความต้องการข้อมูลเชิงลึกน้อยกว่ากลุ่มผู้ประกอบการและนักวิชาการ ซึ่งมีผลการวิจัยที่แตกต่างจาก ฎาพร โฉมทิ และณัฏฐ์ กุณิสร์ (2557) ที่กล่าวว่า บุคคลที่มีลักษณะข้อมูลส่วนบุคคล เช่น อายุ เพศ สถานะภาพ ที่แตกต่างกันมีพฤติกรรมในการใช้งานเว็บไซต์ประชาสัมพันธ์ไม่แตกต่างกัน

นอกจากนี้การเลือกใช้อักษรในรูปแบบ Prompt ซึ่งเป็นแบบอักษรไทยยุคใหม่ ที่ไม่มีหัวพยัญชนะในการออกแบบครั้งนี้ ได้รับผลการประเมินด้านการใช้อักษร อยู่ในระดับเห็นด้วยมาก ค่าเฉลี่ย 4.00 (S.D. = 0.82) ซึ่งเป็นรายการประเมินที่มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นน้อยที่สุด อาจพิจารณาเลือกใช้อักษรในรูปแบบอื่นสำหรับการศึกษารั้งต่อไป

สรุปผลการศึกษา

การวิจัยในครั้งนี้ มุ่งศึกษาแนวทางการพัฒนาเว็บไซต์โครงการประกาศกฎบัตรเพื่อสร้างความยั่งยืนของอาหารทะเลในประเทศไทย โดยผลการศึกษาพบว่า มาตรฐานการประกอบธุรกิจอาหารทะเลแบบยั่งยืนทั้ง 12 ข้อ สามารถจำแนกออกได้เป็นแนวปฏิบัติของ 3 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มที่ 1 การดูแลห่วงโซ่ต้นน้ำ (การซื้อ) กลุ่มที่ 2 การดูแลห่วงโซ่กลางน้ำ (การทำ) และกลุ่มที่ 3 การดูแลห่วงโซ่ปลายน้ำ (การขาย) โดยมีแผนการดำเนินงานจากการศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลสำหรับการประกาศกฎบัตรแบ่งได้เป็น 4 ระยะ ได้แก่ ระยะที่ 1 การยกร่างมาตรฐานและเกณฑ์การพิจารณาคุณภาพ ระยะที่ 2 การบรรจุเกณฑ์มาตรฐานเข้าแผนการอบรม ระยะที่ 3 การสร้างแผนประชาสัมพันธ์ และระยะที่ 4 การเตรียมความพร้อมให้หน่วยงานรับรองมาตรฐาน (certification body) ซึ่งนำมาสู่การออกแบบเว็บไซต์ของโครงการที่ประกอบไปด้วย 1) โมดูลให้ความรู้ 2) โมดูลหลักสูตรฝึกอบรม 3) โมดูลข่าวสารและเอกสารประกอบ และ 4) โมดูลการขอออกตราสัญลักษณ์ จากผลการศึกษาความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างจำนวน 56 คน พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามเป็นเพศหญิง ร้อยละ 42.85 น้อยกว่าเพศชายที่มีสัดส่วน ร้อยละ 57.15 เป็นบุคคลทั่วไปจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 48.22 รองลงมา คือ ผู้ประกอบการร้อยละ 33.92 และนักวิชาการมีจำนวนน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 17.89

ค่าเฉลี่ยรวมของระดับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด 4.67 (S.D. = 0.61) เมื่อพิจารณารายข้อในด้านการออกแบบสื่อ พบว่า ความคิดเห็นที่มีต่อการเข้าถึงเว็บไซต์ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ 4.84 (S.D. = 0.62) อยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด รองลงมาคือความคิดเห็นที่มีต่อการใช้สีในการออกแบบเว็บไซต์มีค่าเฉลี่ย 4.78 (S.D. = 0.50)

ส่วนความคิดเห็นที่มีต่อการออกแบบ ขนาดตัวอักษร และรูปแบบตัวอักษร มีค่าเฉลี่ย คือ 4.58 (S.D. = 0.76) เป็นรายการที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อในด้านเนื้อหา พบว่า ข้อมูลบนเว็บไซต์มีประโยชน์ สามารถนำไปประยุกต์ใช้ประกอบการได้จริง มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด คือ 4.82 (S.D. = 0.44) รองลงมา ได้แก่ การจัดหมวดหมู่เนื้อหาบนเว็บไซต์มีความเหมาะสม มีค่าเฉลี่ย คือ 4.78 (S.D. = 0.65) และข้อมูลเกี่ยวกับมาตรฐานสำหรับผู้ประกอบการที่แสดงบนเว็บไซต์มีความถูกต้องเหมาะสม มีค่าเฉลี่ย คือ 4.73 (S.D. = 0.58) รองลงมาทุกรายการมีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด

จากการวิเคราะห์และวิจารณ์ผลการศึกษาในการพัฒนาเว็บไซต์ของโครงการ สามารถนำมาสรุปเป็นข้อเสนอแนะในการนำเอาผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์ได้ 5 ประการ ดังนี้

- 1) เว็บไซต์ควรมีระบบส่งข้อความแบบโต้ตอบทันทีเนื่องจากจะทำให้ระดับการเข้าถึงข้อมูลของผู้ใช้งานมีความสะดวกมากยิ่งขึ้นกว่าช่องทางการติดต่ออื่น ๆ
- 2) ผู้ออกแบบควรคำนึงถึงเรื่องการเลือกสี ตัวอักษร ภาพประกอบและการจัดแบ่งพื้นที่เพื่อให้เกิดความสวยงาม สามารถดึงดูดความสนใจได้ สามารถเข้าถึงและใช้งานได้ง่าย
- 3) การให้ข้อมูลเนื้อหาบนเว็บไซต์ในปริมาณที่เหมาะสมและการจัดหมวดหมู่ข้อมูลที่ตรงกับความต้องการของผู้ใช้งานแต่ละกลุ่มจะทำให้เกิดความพึงพอใจและทัศนคติที่ดีต่อโครงการ
- 4) ในงานวิจัยนี้เลือกใช้แบบตัวอักษรไทยที่ไม่มีหัว ซึ่งเป็นรายการที่มีคะแนนเฉลี่ยเห็นด้วยน้อยที่สุดจากกลุ่มตัวอย่าง ในการออกแบบอาจพิจารณาเลือกใช้รูปแบบอักษรที่มีหัวในการแสดงผลเนื้อหาบนเว็บไซต์
- 5) ผู้ใช้งานในกลุ่มบุคคลทั่วไปที่มีความต้องการข้อมูลแตกต่างจากกลุ่มนักวิชาการ หรือผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการกำหนดปริมาณเนื้อหาที่เข้าถึงได้อาจจัดกลุ่มผู้ใช้งานออกเป็นสองกลุ่ม ได้แก่ ผู้ใช้งานทั่วไป และผู้ใช้งานที่มีความสนใจพิเศษ

เอกสารอ้างอิง

จินตวิทย์ คล้ายสังข์ และประกอบ กรณียกิจ. 2559 การออกแบบเว็บเพื่อการเรียนการสอน แนวการประยุกต์ใช้สำหรับการเรียนการสอน

สอนแบบผสมผสานอีเลิร์นนิ่งและออนไลน์อีเลิร์นนิ่ง. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ณัฐธรา ถิรโสภี และชัยวัฒน์ อุตตมากร. 2562. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความตั้งใจเชิงพฤติกรรมในการใช้เทคโนโลยีเว็บพอร์ทัลของการเรียนการสอนในระบบเปิด Thai MOOC. วารสารมหาวิทยาลัยศิลปากร 39(5): 96-116.

ภาพร โคมที่ และณัฏฐ์ กุลสิทธิ์. 2557. ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมและความพึงพอใจในการใช้บริการเว็บบล็อกโฆษณาของผู้ใช้ระบบเครือข่าย

สังคมบนอินเทอร์เน็ต. วารสารวิจัยมหาวิทยาลัยขอนแก่น 9(3): 78-86.

รัฐธีร์ ปภัสสรุยโชติ และอรนุช เสวตรัตนเสถียร. 2556. การใช้เทคโนโลยีเว็บ 2.0 ของห้องสมุดมหาวิทยาลัยของรัฐ. *Journal of Information Science* 29(3): 14-30.

Thai chefs for good. 2020. Thai chefs for good manifesto (Seafood Chapter). <http://www.thaichefsforgood.com/> (10 January 2020).

วันรับบทความ (Received date) : 15 มิ.ย. 65

วันแก้ไขบทความ (Revised date) : 11 ก.ค. 65

วันตอบรับบทความ (Accepted date) : 28 ก.ค. 65